

КЪЛТУРА

София Филм Фест ще се проведе за 14-ти път от 5 до 14 март 2010 в София с допълнителна програма от 15 до 21 март в София - с нова визия, уебсайт и програмна схема. Програмата на най-мощното международно кино събитие в България съдържа около 100 игрални, 30 документални и над 50 късометражни филма. Те ще бъдат представени в обновената тематична структура на фестивала: Международен конкурс (голямата награда за първи или втори филм), който се провежда за осми път, Големата петорка, Киното днес - големите майстори, Киното утре - големите надежди, Специални прожекции, Балкански конкурс, Фокус "България", Ново българско игрално кино, Ново българско документално кино, Българско късометражно кино (наградата JAMESON за късометражен филм), Десетилетие на българското кино, Ретроспектива на Сергей Соловьев, Документална програма, Късометражна програма. Особено любопитна е "Големата петорка", която включва филмите, спечелили големите награди на най-престижните кинофестивали в света през 2009. Сред тях са "Бялата асена" на Михаела Ханеке ("Златна палма" в Кан), "Мякото на скръбта" на Клаудия Лъса ("Златна мечка" в Берлин) и "Пророк" на Жак Одиар (Големата награда на журито в Кан), които са и сред основните претенденти за номинации за чуждоезичен "Оскар". Ще видим и наградите от Венеция: "Ливан" на Самуел Маоз ("Златен лъв"), "Храна за душата" на Фатих Акин (Големата награда на журито), както и фаворита от Торонто и Сънданс "Прециз".

За първи път на фестивала има Фокус върху българското кино. С нетърпение очакваме "Жак Кавър" на Светослав Овчаров", "Ако някой те обича" на Кирил Коларов, "Светлото семейство" на Красимир Крумов, "Стъкнената река" на Станимир Трифонов. Сред българските документални премиери се очаква да бъдат "Кметът" на Агела Пеева, "Рогини" на Изабела Трифонова, "Жените баганте" на Стефан Командарев, "Децата на дружба" на Светослав Драганов, "Класификация на спомени" на Костадин Бонев и др. За Големата награда на 14-ия София Филм Фест ще се състезават 12 филма, сред които: "Една война" на Вера Глаголева, Русия; "Източни песни" на Камен Калев, България-Швеция; "Истински живот" на Сара Леонор, Франция; "Младият Джон Ленън" на Сам Тейлър, Великобритания; и др. Те, както и кандидатите за наградата JAMESON, ще бъдат оценявани от жури в състав: Пьер-Анри Делю (Франция, председател), актрисите Марион Аели (Франция) и Теодора Духовнишкова (България), продуцентът Акраши Муки (Унгария) и миналогодичният победител в конкурса на София Филм Фест Дрор Захави (Израел).

На 14-ия София Филм Фест се очакват над 200 чуждестранни гости. Част от тях ще дойдат специално за седмото издание на програмата София Мийтингс, което за поредна година ще събере европейския елит във филмовата индустрия.

МСФФ, който наскоро получи акредитация от акредитацията от FIAPF (Международната федерация на асоциациите на филмовите продуценти) в категорията "специализиран състезателен фестивал", се организира от Стефан Китанов и Арт Фест под патронажа на Столичната община, в партньорство с Министерството на културата и НФЦ, НДК и БНТ, с подкрепата на програмите МЕДИА и МЕДИА Интернетингът на Европейската комисия, национални и чуждестранни културни институти и спонсори. За първи път, освен традиционните издания в Бурас и Пловдив, фестивалът ще посети още над 10 града, сред които Благоевград, Стара Загора, Русе, Сливен, Габрово и др.

Илюстрации на "Культура"

Пенчо Балкански Фотография

(1933-1939)

Национална художествена галерия
18 февруари-31 март 2010

Мрежа/мязката

Наскоро във в. "Сеза" се появи статия на Димитри Иванов, озаглавена "Айн Фолк, Айн Фюрер, Айн Ранг", която ме провокира към размисъл над странните преувеличения на samotния дух на индивидуализма в българската част на тази иначе недопускателна самота web 2.0.

Да припомня какво е либертарианството: то е анархистично политическо движение с ясна и сложна генеалогия. Проповядваната от Ранг версия, порявично анахронична впрочем, се намира някъде в дяволното, откъм собственическия му край и се крепи на вярата в свободната (уж) воля на индивида в хаотичната себепристъпваща среда на свободния пазар. Собствеността, разбодличена още от анархокомуниста и съвременник на Прудон, Жозеф Дежак, е лоша база за свободата по принцип. Едрото собственичество пък е кришкучавно впоследствие от самите последователи на Ранг. Ротбард, например, е върх защитник

Едуард Вук, председател на едноименната фондация, обяви през седмицата, че **преустановява връчването на Наградата за най-добър роман на година**. Според него читателите у нас все по-малко се интересуват от книгите. Друг мотив е липсата на съпричастие, като дискретно не е уточнено от чия страна: "Фондация ВУК" *потърси подкрепа от много места. На призивите ни за съдействие получихме почти едни и същи отговори - това е един "благороден" проект, но, за съжаление, не и проект, който можем да подпомогнем."*

Безспорен факт е, че Наградата "Вук" е литературно отличие, предизвикало най-много спорове през последното десетилетие. Фондацията заложи на най-престижния и съвременен най-комерсиалния жанр

Комунал-либертарианецът | профили

Нейсе, либертарианското движение е своеобразен ицен лабиринт. Тружен е да се картографира набързо. Къде все пак в топоологията му е мястото на лукавия либертарианец и по-точно на мрежовия такъв? Web 2.0 е комуникация, не е комуналност, ето защо популярността на индивидуалистката Ранг в комуналната и егалитарна българозична мрежа изглежда напълно озадачавача.

Местният ѝ последовател е комунално явление, в същото време обаче той е и лайфстайл-феномен. Индивидуалист, той рядко е собственик на индивидуален бизнес и не рискува много със свободния професионализъм, но като мрежови човек е хронично измъчван от "рекламния синдром" - натрапчиво следя публичността на групите, навсякъде съзира собствения си стремеж към саморепрезентация и болезнено копнее да резултира "всичкото това", дори когато просто се опитват да комуникирате с него като

днес - романа, приблизително в различните комбинации на журито през годините някои от най-авторитетните амератори и културни дейци у нас (разбира се, има и фигури, които преизвикваха, меко казано, недоумение). Месияният отзвук поради връчването сума - 10,000 лева, също не беше пренебрежима величина - обзорни статии, догадки, инсинуации, лутане между ебелски шум и чиста романтика.

Авторитетът на наградата обаче беше сериозно нащърбен от съмнения в дъбе посочи: 1), като част от наградата авторите получиха превод на премирания роман на английски - но така и не стана твърде ясно кой точно прави тези преводи и достатъчно професионални ли са те; 2), защо нищо едни от спечелилите романи не намери излизат към англоезичния книжен пазар,

Пенчо Балкански, фотографии на Надя Нождарова и Владимир Димитров-Майстора

подкрепян от наградата "Вук"? През изтеклите 6 години за мен не стана ясно на кой точно терен иска да играе Едуард Вук - на високата или на популярната литература. Това, за съжаление, не става ясно и от прощаното му писмо. Аз бих се разхождал заедно с него из софийските книжарници - от "Хеликон" и "Пингвините" до "Нисим" и "Български книжници", за да го уверя чрез просто наблюдение, че читателите у нас се интересуват все повече от книгата, дори наред с световната икономическа криза и спроти всякакви плачевни статистики.

Но преди тази многозначителна разходка, бих му благодарил за шедьовър жесст, дори българската романистика с повече интрига и обществена видимост.

М.Б.

уд или PageRank за Google. Неговият блог е неговата "бяла машина". Особено преди избори. Тогава той просто обезумява. Често може да бъде видян по време на кампания да виси в грозд себепозобни по ръкавите на някой пребарително набелязан десен политик.

Редно пъзели до от домогване на непознати десни привърженици, блатолибертарианецът е готов на всичко, за да преследва до края своята цел - да се събие със свой собствен политик в парламента.

Все още ли се чувствате десни?

Райна Маркова

* **Бялата машина** е известна картина от колекцията на Принцорн. Нарисувана е от шведския Джеймс Тьелманлиус, който бил обикновен търговец на чай, но при споманаването на думата "политика" обезумява и връхлита с гражданине. Върже си духа, за да им върха правителствени идеи по начина, по който го правят кралицата и джобенството.

Летящата холандка

Разговор с Теса Мой

- Теса, когато се срещнахме преди десет години на Московския международен кинофестивал в журито на ГИРЕСЦИ, ти беше вечно засмяна, ала все недоброзна филмова критичка. Усмивката ти е неизменна, но вече си от другата страна - PR на филми. Как стигна до тази трансформация?

- Дълга година след университета се занимавах с журналистска, публицистика и критика. В Амстердам бях редактор във Philips Electronics. Малко, след като се срещнахме, със съпруга ми се преместихме в Лондон, където продължих да пиша - за "The Times", "Time Out", "The Economist". Освен това, работих в Гьоте институт, където се занимавах основно с представянето на немско кино в Англия. Доста отблизко си сътрудничех с фестивалите в Лондон, Единбург и големите институти, като ICA (Институт за съвременно изкуство) например, облизих се с мнозина от немските филмови автори... Беше чудно време. Когато през 2003 от Лондон се преместихме в Ню Йорк, продължих с журналистиката, за кратко преподавах филмова критика в School of Visual Arts, занимавах се с млади филмови автори от Холандия, които търсеха място си в САЩ... Постепенно преминах към международната реклама - първо в музикалната, тъй като съпругът ми работи в Sony Music. Така се срещнах с Боб Дилън, Папи Смит, Нийа Дайтънър, Бен Годуосър и Анрио Ванушгардън от дуета MGMT... Акапюлека се ориентирах към киното, където мисля, че съм най-уверена - през 2007 основах silversalt гр. Първо започнах с PR-спртемези за премиери на документални филми, а после и с ирани - на фестивалите в Ню Йорк, Берлин, Венеция, Торонто, Ротердам...

- Защо избра това название?

- Ами за да е смешно и да хваща окото (*silversalt означава сребърна солища - бел. а.*)

- Какво е предизвикателството да си филмов PR?

- О, невъобразимо! Когато видя филма, първата ми реакция е: "А какво ли ще кажат журналистите и критиците?". (*Смях*) Но моята работа всъщност е да привлече тяхното внимание най-вече по време на фестивалите - да опитват на прожекция, да напишат нещо (изобщо не е важно дали отзивите са положителни), да направят интервюта с режисьора или с други

Кадър от Амфеталии

хора от екипа... Няма добри или лоши публикации - важно е да са повече. В крайна сметка, клиентът ми трябва да е щастлив. (*Смях*)

- Тъй като в България професията "филмов PR" някак е немислима - продуцентите не са склонни да вложат пари в представянето на филма и затова те сами се нагърбват с нещо, което не разбират, в какво се състои поточно работата ти?

- Както и в другите области на PR-а, трябва да подготвя цялата спратезия за възможно най-ефективния медиен живот на филма - от информационните материали до адресатите, независимо дали става дума за мобилни разговори или за общуване в интернет, което, естествено, преобладава. Освен това, в сайта ми може да се открие информация за всеки от филмите, които представям. Стремя се да измислям възможно най-аконичното и атрактивно запознаване с произведението и неговите автори. Що се отнася до премиерите, задачата ми е да привлеча колкото се може по-голяма аудитория. И все трепера.

- Миналата година тук представиш усанджско-американската банциска комедия "The Higher Forge" на младия Олаф де Фалър Йохансон, чиято европейска премиера бе на фестивала. Сега си с документален филм - руско-норвежкият "Руски уроци" на скандалния Андрей Некрасов, показан в "Спектър". Опази Вечер на премиерата му в мултиплекса "Path"? беше претълнено, а имаше и много дипломати. Как се добра до тях?

- С връзки. (*Смях*)

- На какъв етагий от филмовия проект се захващаш с неговия PR: още по време на снимки или когато е готов?

- Различно. Понякога проектът ми харесва още като сценарий, но по принцип сключваме договор, когато филмът е готов.

- Ти си в Ню Йорк, а другиши проекти от цяла свята. Как се свързват с теб?

- Имам спршно много контакти от предишните си занимания и това ми помага. Всъщност, най-често се случва да ме препоръчат режисьори, за които вече съм работила. Продуцентите проверяват компетентността ми и ме вземат. Понякога директно ми се обаждат, а се случва да се захващам и по приятелска линия. В момента замислям по-активно сътрудничество с Русия и Украйна - открай време съм пристрастна към тези страни и филмите им...

- Тук, в Ротердам, най-големият форум на независимото кино, доминира силният акцент върху социалните проблеми на човечеството, но той е туширан през изследването на екзистенциалните коализи в затворено общество - семейството, групата, збойката...

- Обожавам независимото кино, защото дава представа за истинския живот, а не заокитва зрителя в гланцираното пространство на холивудската приказка. Само то може да разкаже истински какво се случва с хората сега, да речем, но време на икономическа криза, защото, макар и трудно да намира финансиране, е свободно от диктата на големите студиа и политиките им за рейтинзи и боксофиси.

- Световната криза оказва ли някакво влияние върху работата ти?

- Конкретно - не, но косвено я усещам. Непрестанно фалшират печатни меди, а успеаите да оцелеят стават все по-нетърпимо комersiални - всичко се праби за едната забаба, т.е. за печалба. Успокоението е, че никат ноби и ноби online издания и може би трябва да се залага на тях. Кризата се усеща във всичко наоколо. В Ню Йорк, подобно на филма "Високо в небето" на Джейсън Райтман, наблюдавам как уволняват много хора. Тъй като не могат да си плащат наемите или ипотеките на жилищата, те опитват да живеят с родителите си, което доскоро беше просто немислимо. Ужас! Прочее, в тазгодишната програма на Ротердам явянах филми, свързани с този проблем. Освен това, самата американска филмова индустрия със сигурност страда от кризата, на дори отменил филми като "Аватар" да носят зиганиски печалби. Честно казано, аз лично не смяя да се оплаквам, но положението е тежко, колкото и да говорят, че кризата уж минавала.

- Наблюденията ми са, че си непрестанно с режисьорите на филмите, които представяш. Това част от ангажи-ментата ти ли е?

- Той е по-скоро личен - опитвам се да им създам възможно най-комфортно и ползотворно пребиваване на безбрежния Ротердамски фестивал.

- На предстоящото 60-то издание на Берналае ще представяш три световни премиери на ирани филми: независимият американски "Putty Hill" на Мат Портърфийлд във "Форум", хонконгският иранен филм "Амфеталии" на Скуг в Панорама и филмалеския "Pudana Last of the Line" на Анастасия Апану и Марку Аехмукалово в конкурса Generation. За какво става дума в тях?

- И прите са много различни. Филмът на Мат Портърфийлд разказва за смъртън на млад човек от свързката херои в изоставена къща в Балтимор - мизерия и позрение, където няколко приятели се събират, пейт зоспън и преследват новата американска мечта - оцеляването... Но не е тъжно, напротив - забавно е. А най-симпатичното е, че историята е напълно измислена, но е разказана като документално кино и въздейства много ударно. Може да се възприеме като балтиморски неореализъм. Хонконгският филм на младия Скуг (или Дани Чен Уан) пък е трагична гей-любовна история с ексцеси на ръба на порното, но е филгранно заснет. Много страст, много! (*Смях*) Всъщност, на Скуг му се носи славата на хонконгския Пазолини или Дерек Джармън. "Pudana" е ирланден филм, базиран върху лични спомени на възрастна жена от етноса "нени", изтръзната като момиченце от родния си край. Става дума за сблъсък на култури, детство в СССР, оцеляване в тундрата, бягство...

- Клиентите ти са предимно млади хора...

- От една страна, както знаещ, такива са повечето автори на алтернативното кино, а от друга - какво по-голямо предизвикателство от това да откриваш нови хора и светове?! В този аспект, да не забравя, много ме разбънвава филмът "Източни песни" - гледах го през декември по време на Фестивала на българското кино в Ню Йорк, който организира Жана Караубанова.

- Защо си се натоварила с толкова чанши?

- Това е моят подвиджен офис - тук са рекламните материали. Носи ги с мен, тъй като не знам какво ще изскочи.

- Значи и тази година не спиш на хотел?

- Не, предпочитам да ноцувам при родителите си, тъй като прекалено рядко ги виждам. А те живеят близо до Ротердам.

- Рентабилно ли е да си филмов PR?

- Интересно е, забавно е, но добре, че съпругът ми е с мен.

Разговаря Генобева Димитрова

Ротердам, 3 февруари 2010 г.

Награди Грами 2010

Съвременен джаз
Джо Забина и Забина
Сингукейм (Heads Up International)
Вокален джаз
Dedicated to You (Посветено на теб)
Курт Елинг
пее музика на Колтрейн и Хартман (Concord Jazz)
Сола джаз
Dancein' 4 Chicken (Танцуващите 4 пилеца)
Тернас Бланшар (Dark Key Music)
Инструментален албум, индибигуален или групов
Чук Кърня и Джон Маклафлин
Five Piece Band (Concord Records)
Голям джазов ансамбъл
Джаз-оркестър на Ню Орлиънс (World Village)
Джаз апарно
Juntos para siempre (Заедно завинаги)
Бебо Валес и Чучо Валес (Sony Music/Calle 54)
Гостъа
Wait On the Lord (Чакай Бо!)
Дони Макларкин (Verity)
Съвременен буче
Already Free (Вече свободни)
Оркестър на Дерек Тръкс (Victor Records)
Съвременна "Урбад Мюзик"
Throw Down Your Heart (Хвърля сърцето си)
Приказки от акустичната планета, част III, африканска
Белл Флек (Kouinder)
Музика за деца
Family Time (Време за семейството)
Зиги Марли (Tuff Gong Worldwide)
Мюзика
West Side Story (Уестсайдска история)
Бърнстейн/Зонхайм
Продуцентни: Дейвуг Какук и Дейвуг Аеи (Нова бродуейска версия)
(Masterworks Broadway)
Оригинална музика за филм
Ур (Нагоре). Композитор Майкъл Джакينو (Walt Disney Records)
Инструментална композиция
Married Life (Брачен живот). Из филма "Нагоре" (Walt Disney Records)
Композитор Майкъл Джакино

Класика
Продуцент на годината
Стийв Епстайн за записи с музика на Джон Адамс, Джон Коридано, Ленард Бърнстейн, Габриел Форе и др.
Класически албум
Малер: Симфония № 8 и Адажио из Симфония № 10
Дирижент Майкъл Тилсън Томас; Продуцент Андreas Нойбронер
Симфоничен оркестър, хор и детски хор на Сан Франциско (SFS Media)
Оркестрово изпълнение
Рафел: Дафнис и Хлое; Дирижент Джеймс Лубаин
Симфоничен оркестър на Бостън и Фестивален хор на Танълууд (BSO Classic)
Опера
Бритън: Едил Бъд
Дирижент Даниел Хардин; с Ян Бостридж, Нийа Дейвис, Наман Гън, Mambo Poz и др.
Лондонски симфоничен оркестър и хор (Virgin Classics)

Солист-инструменталист с оркестър
Прокофиев: Клавирни концерти 2 и 3
Дирижент Владимир Ашкенази; Солист Евъений Кушин (EMI Classics)
Солист-инструменталист без оркестър
Journey To the New World (Пътяване до Новия свят)
Шарон Избни (Джон Бейз и Марк О'Конър) (Sony Classical)

Камерна музика
Infinite Letters (Интимни писма)
Спрунен Квартет "Емерсон" (Deutsche Grammophon)
Малък ансамбъл
The Little Match Girl Passion (Дейвуг Аанз) (Спратства на малката кибритопродавачка)

Театър на гласовете и Арс Нова
Копенхаген; диригент Поа Халмър (Harmonia Mundi)
Класическо пеене
Verismo Arias (Арии от Веризма в операта)
Рене Флеминг (Йонас Кауфман, Марко Армилато), СО на Милано (Decca)

Класическа съвременна композиция
Higdon Jennifer: Percussion Concerto
Дженифър Хигдън: Концерт за ударни
Дженифър Хигдън-Марин Олсон (London Philharmonic Orchestra)
Класически кроевтур
Songs of Joy and Peace (Радостни и мирни песни)

Йо-Йо Ма и приятели

(Sony Classical)

КУЛТУРА

Седмичник за изкуство, култура и публицистика
Издание на

Главен редактор Копринка Червенкова (963 21 06)
Зам. главни редактори Георги Аозанов Христо Буцев (963 21 50)
Кино Геновева Димитрова (963 21 50)
Музика Екатерина Дочева
Режовна култура Аюбен Русков (963 21 50)
Литература Марин Бодяков (963 21 50)
Театър Никоза Вангов
Пластични изкуства Светла Петкова (963 21 50)
Подитика Теодора Георгиева (963 21 50)
Художник Аювмил Веселинов
Предпечат Георги Георгиев
Маркетинг и реклама Стефан Банков (963 21 05)

Ръкописи не се връщат
Хонорари се изплащат всеки петък между 14 и 16 ч. на ул. "Неофит Руски" 61, ет. 1.

Печат - ИПК „Родина“ АД 1184 София, бул. Цариградско шосе 113 А, автوماتична централа 9752, Е-mail: ipk@inbox.intel.bg